GENERALINĖS ADVOKATĖS ELEANOR SHARPSTON IŠVADA,

pateikta 2007 m. gruodžio 11 d. [1]

1. Apeliantai yra laivų, kurie yra Airijos žvejybos laivyno dalis, savininkai. Pirmosios instancijos teisme jie prašė panaikinti Sprendimą 2003/245/EB [2] (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo Komisija atmetė prašymus padidinti jų laivų „talpą, skirtą pagerinti saugai“ [3].

2. Skundžiamame sprendime [4] Pirmosios instancijos teisme nusprendė, kad apeliantai neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinio, nes ginčijamo sprendimo priėmimo metu jie nebuvo pastatę, taigi nedisponavo minėtais laivais. Jis taip pat nusprendė, kad apeliantai nebuvo konkrečiai susiję su ginčijamu sprendimu, nes minėti laivai „neegzistuoja“ [5].

3. Todėl Pirmosios instancijos teismas atmetė jų ieškinius kaip nepriimtinus. Kitų 19 ieškovų ieškinius jis pripažino priimtinais ir panaikino ginčijamą spendimą.

4. Trys iš keturių atmestus ieškinius pareiškusių asmenų [6] padavė apeliacinį skundą. Jie prašo Teisingumo Teismo panaikinti Pirmosios instancijos teismo sprendimą tiek, kiek jis atmetė jų ieškinius, ir panaikinti ginčijamą sprendimą.

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — 2003 m. balandžio 4 d. Sprendimas 2003/245/EB, susijęs su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus, siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas (OL L 90, 2003, p. 48).

3 — Laivo talpos padidinimas siekiant pagerinti navigaciją ir sudaryti saugesnes darbo sąlygas įgulai, nedidinant žuvims gabenti skirtos talpos.

4 — 2006 m. birželio 13 d. Pirmosios teismo sprendimas *Boyle ir kt. prieš Komisiją* (T-218/03-T-240/03, Rink. p. II-1699).

5 — Skundžiamo sprendimo 62 punktas.

6 — Ketvirtoji ieškovė, *O'Neill Fishing Co. Ltd* (Byla T-239/03), nesusijusi su šiuo apeliaciniu skundu.

Teisinis pagrindas

5. Tarybos sprendimo 97/413/EB[7] 4 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„Valstybėms narėms skirtose daugiametėse orientavimo programose[8] pajėgumų padidinimas, išskirtinai susijęs su pagerinimu saugos srityje, kiekvienu konkrečiu atveju pagrindžia laivyno segmentų didesnių tikslų nustatymą, jei dėl to nepadidėja atitinkamų laivų žvejybos pastangos.“

6. Pagal Komisijos sprendimo 98/125/EB priedo 3.3 punktą[9]:

„Valstybės narės gali bet kuriuo metu pateikti Komisijai saugos pagerinimo programą. Remdamasi Sprendimo 97/413 <…> 3 ir 4 straipsniais, Komisija nusprendžia, ar tokia programa numatytas pajėgumų padidinimas pateisina atitinkamą didesnių POP IV tikslų nustatymą <…>“.

Faktinės aplinkybės

7. Nuo 1999 m. iki 2001 m. tarp Airijos ryšių, jūreivystės ir natūralių išteklių departamento (toliau – Departamentas) ir Komisijos vyko su Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi susijęs susirašinėjimas.

8. Šiuo laikotarpiu kiekvienas apeliantas, remdamasis Sprendimo 97/413 4 straipsnio 2 dalimi ir Sprendimo 98/125 priedo 3.3 punktu, paprašė Departamento leidimo padidinti pajėgumą dėl saugos srityje atlikto pagerinimo.

9. 2001 m. gruodžio 14 d. laišku Departamentas, remdamasis Sprendimo 97/413

7 — 1997 m birželio 26 d. Tarybos sprendimo 97/413/EB dėl Bendrijos žuvininkystės sektoriaus restruktūrizavimo tikslų ir išsamių taisyklių laikotarpiu nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d., siekiant pasiekti tvarią pusiausvyrą tarp išteklių ir jų naudojimo (OL L 175, 1997, p. 27).

8 — Sutrumpinta kaip POP

9 — 1997 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimo 98/125/EB dėl Airijos žvejybos laivyno daugiametės orientavimo programos 1997 m. sausio 1 d.–2001 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui patvirtinimo (OL L 39, 1998, p. 41, toliau – POP IV).

4 straipsnio 2 dalimi, paprašė Komisijos Airijos laivyno kompleksinį segmentą [10] padidinti 1304 tonomis bruto masės (toliau – TB), o pelaginį segmentą [11] – 5 335 TB. (Kitos valstybės narės pateikė panašius prašymus dėl savo žvejybos laivyno laivų.)

10. Departamento laiške buvo nurodyta, kad jis išsiųstas remiantis 38 laivų savininkų, kurie perdirbo arba pakeitė savo laivus ar ketino tai padaryti, prašymais. Prie jo pridėti išsamūs dokumentai, susiję su nagrinėjamais laivais, tarp kurių buvo ir apeliantų laivai.

11. 2003 m. balandžio 4 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Rezoliucinė sprendimo dalis suformuluota taip:

„1 straipsnis

Prašymų priimtinumas

Prašymai nustatyti didesnius POP IV tikslus, susijusius su laivo talpa, yra laikomi priimtinais, jei atitinka toliau nurodytas sąlygas:

1) valstybė narė prašymus kiekvienu atskiru atveju išsiuntė iki 2001 m. gruodžio 31 dienos;

2) laivas yra tinkamai įregistruotas Bendrijos laivyno rejestre;

3) atitinkamas laivas yra ne mažesnis kaip 15 metrų ilgio;

4) laivo talpos padidinimas susijęs su atliktais arba atliksimais virš pagrindinio denio laivo modernizavimo darbais egzistuojančiame, įregistruotame, darbų pradžios momentu ne mažiau kaip penkerių metų amžiaus žvejybos laive. Jei laivas buvo prarastas jūroje, laivo talpos

10 — Šį segmentą sudaro universalieji laivai, maži pakrantės laivai, vidutiniai ir dideli atviros jūros laivai, gaudantys baltąsias žuvis, pelagines žuvis ir dvigeldžius moliuskus: žr. 2005 m. Airijos ryšių, jūreivystės ir natūralių išteklių departamento licencijų išdavimo jūrų žvejybos laivams įstaigos metinės ataskaitos (toliau - 2005 m. metinė ataskaita) p. 7, paskelbta http://www.dcmnr.gov.ie/NR/rdonlyres/1293CB76-B763-43A7-8AB9-F1F696245A28/0/LicensingAuthAnnRept051.pdf

11 — Šį segmentą sudaro daugiausia pelaginių rūšių (pirmiausia silkės, skumbrės, stauridės ir putasu) žvejyba užsiimantys laivai: žr 2005 m. metinės ataskaitos p. 7.

padidinimas turi būti susijęs su didesne talpa virš pakeičiančio laivo pagrindinio denio, palyginti su prarastu jūroje laivu;

5) laivo talpos padidinimas susijęs su saugos, navigacijos jūroje, higienos, produktų kokybės ir darbo sąlygų gerinimu;

6) neturi būti pakeista perdirbto laivo arba pakeičiančio laivo talpa žemiau laivo pagrindinio denio.

Prašymai nustatyti didesnius POP IV tikslus, susijusius su galia, yra nepriimtini.

2 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje įtvirtintus kriterijus priimti prašymai yra nurodyti I priede.

Pagal 1 straipsnyje įtvirtintus kriterijus atmesti prašymai yra nurodyti II priede.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei, Airijai, Nyderlandų Karalystei, Švedijos Karalystei bei Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.“

12. Ginčijamo sprendimo II priede esančiame „atmestų prašymų“ sąraše nurodomi apeliantų prašymai dėl naujų laivų, kurie atitinkamai pakeistų *MFV Westward Isle* (T. Flaherty), *MFV Menhaden* (L. Murphy) ir *MFV Golden Rose* (*Ocean Trawlers*), iš kurių nė vienas nebuvo prarastas jūroje.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

13. Pirmosios instancijos teisme 23 ieškovai prašė panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atmetami prašymai padidinti jų laivų pajėgumą. Visi prašymai susiję su naujų laivų, turinčių pakeisti esamus, kurie nebuvo prarasti jūroje, statyba. Ieškovai nurodė Komisijos kompetencijos nebuvimą, pareigos motyvuoti ir vienodo požiūrio principo pažeidimą.

14. Pirmosios instancijos teismas pirmiausia išnagrinėjo Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl priimtinumo, susijusį su tuo, kad ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškovais EB 230 straipsnio prasme. Jis atmetė šį prieštaravimą iš esmės remdamasis tuo, kad: 1) ginčijamas sprendimas turi būti laikomas sudarytu iš visumos individualių sprendimų, kurių kiekvienas daro poveikį priede išvardytų laivų savininkų, t. y. ir ieškovų, išskiriamų iš visų kitų asmenų ir individualizuojamų taip pat kaip sprendimo adresatas, teisinei padėčiai bei tuo, kad: 2) jis tiesiogiai daro poveikį ieškovų teisinei padėčiai, nepalikdamas jokios diskrecijos jį įgyvendinti įpareigotiems adresatams [12].

15. Tačiau, atsižvelgdamas į Airijos pateiktus atsakymus į klausimus, užduotus taikant proceso organizavimo priemones, Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva iškėlė klausimą, ar Thomas Flaherty (byla T-224/03), *Ocean Trawlers Ltd* (byla T-226/03), Larry Murphy (byla T-236/03) ir *O'Neill Fishing Co. Ltd* (byla T-239/03) [13] buvo suinteresuoti pareikšti ieškinį. Jis padarė išvadą, kad:

„62. Iš šių atsakymų matyti, jog šių keturių ieškovų prašymai buvo pagrįsti jų ketinimu tuo metu statyti laivus ir jiems suteikti ginčijamo sprendimo II priede nurodytus pavadinimus. Vis dėlto šie ieškovai nepradėjo statyti minėtų laivų, taigi ginčijamo sprendimo priėmimo momentu jie nebuvo nagrinėjamų laivų savininkai. Iš to darytina išvada, kad minėti ieškovai neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio. Bet kuriuo atveju ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai su jais susijęs, nes nagrinėjami laivai neegzistuoja."

16. Todėl Pirmosios instancijos teismas panaikino ginčijamą sprendimą, kiek jis taikytas likusiems 19 ieškovų. Jis nusprendė, kad Komisija, ginčijamame sprendime nustatydama taikytinuose teisės aktuose [14] nenumatytus kriterijus, viršijo savo kompetenciją, ypač atmesdama visus ieškinius dėl papildomos talpos, skirtos pagerinti saugą, gautos ne keičiant esamus laivus, bet vietoj jų statant naujus [15].

17. Apeliantai teigia, kad išvada dėl jų ieškinių priimtinumo yra teisės klaida. Jie prašo, kad Teisingumo Teismas panaikintų

12 — Skundžiamo sprendimo 42–60 punktai.

13 — Nesusijusi su šiuo apeliaciniu skundu: žr. 6 išnašą.

14 — Skundžiamo sprendimo 134 punktas.

15 — Skundžiamo sprendimo 102–132 punktai. Kadangi jūreivystės istorijoje galima rasti ilgą ir liūdną pavyzdžių, kai pakeisti ir (arba) „pagerinti" laivai vėliau patyrė gedimą arba nuskendo blogu oru, sąrašą, dėl žvejų turbūt reikėtų būti dėkingam Pirmosios instancijos teismui už šią išvadą.

skundžiamą sprendimą, kiek juo atmetami jų ieškiniai ir nurodoma sumokėti savo bylinėjimosi išlaidas. Jie taip pat prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą ir nurodyti Komisijai sumokėti viso proceso bylinėjimosi išlaidas.

Analizė

18. Tiek rašytinėje proceso dalyje, tiek per teismo posėdį, šalys išsamiai išdėstė daugelį faktinių aplinkybių, kurios, mano nuomone, nėra svarbios nagrinėjant šį apeliacinį skundą ir kurių tikslas yra nustatyti, ar Pirmosios instancijos teismo išvada sprendimo 62 punkte gali būti laikoma teisės klausimu.

19. Pirmosios instancijos teismas atmetė apeliantų ieškinius kaip nepriimtinus, remdamasis dviem priežastimis: 1) suinteresuotumo pateikti ieškinį nebuvimas, remiantis tuo, kad nors apeliantai „ketino tuo metu statyti laivus ir jiems suteikti ginčijamo sprendimo II priede nurodytus pavadinimus“, jie „nepradėjo statyti minėtų laivų, taigi ginčijamo sprendimo priėmimo momentu jie nebuvo nagrinėjamų laivų savininkais“; ir 2) konkrečios sąsajos nebuvimas, nes nagrinėjami laivai „neegzistuoja (tekste prancūzų kalba vartojamas žodis *fictifs,* t. y. *fiktyvūs*)“.

20. Svarbu nepamiršti, kad likusioje sprendimo dalyje (kurios neginčija Komisija), Pirmosios instancijos teismas: 1) atmetė – nedarydamas skirtumo tarp šių apeliantų ir likusių 19 ieškovų – Komisijos prieštaravimą, kad nė vienas iš ieškovų nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ginčijamu sprendimu; bei 2) nusprendė, kad Komisija neteisingai atmetė prašymus, remdamasi tuo, jog padidinta talpa, skirta pagerinti saugą, gauta ne keičiant esamus laivus, bet vietoj jų statant naujus.

21. Apeliantai teigia, kad, *inter alia,* išvada dėl nepriimtinumo yra nesuderinama su kitomis išvadomis. Iš esmės sutinku su šia nuomone dėl toliau išdėstytų priežasčių, ir nemanau, kad šiuo atžvilgiu būtina – arba tinkama atsižvelgiant į apeliacinio skundo kontekstą – nagrinėti kitus, dar daugiau su faktinėmis aplinkybėmis susijusius nurodytus argumentus.

Suinteresuotumas pareikšti ieškinį

22. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškinys dėl panaikinimo, pateiktas fizinio ar juridinio asmens yra priimtinas, tik jeigu ieškovas yra suinteresuotas, jog ginčijamas

aktas būtų panaikintas. Šis suinteresuotumas turi būti jau atsiradęs ir esamas. Jis vertinamas ieškinio pareiškimo dieną [16].

23. Sprendimo 62 punkte Pirmosios instancijos teismas pakeičiančių laivų nuosavybės faktą ginčijamo sprendimo priėmimo metu laiko lemiamu, nuspręsdamas dėl apeliantų suinteresuotumo nebuvimo. Visame sprendime jis nepadarė aiškios išvados, kad 19 kitų ieškovų disponavo pakeičiančiais laivais tuo laikotarpiu, tačiau galima spėti, kad jis buvo tuo įsitikinęs, nes, priešingu atveju, jo sprendimas dėl priimtinumo būtų buvęs visiškai nepagrįstas.

24. Taigi jis rėmėsi tuo, jog ieškovai, jau pastatę (arba galbūt pradėję statyti) pakeičiančius laivus, kurių savininkai jie buvo sprendimo priėmimo metu, buvo suinteresuoti, kad šis sprendimas būtų panaikintas, o tokių veiksmų nesiėmę ieškovai šio suinteresuotumo neturėjo.

25. Toks požiūris, mano nuomone, yra visiškai ydingas.

26. Ši byla susijusi su leidimo procedūra. Tam tikra talpa nustatoma kiekvienos valstybės narės žvejybos laivynui, o konkretūs talpos padidinimai gali būti leidžiami Komisijos sprendimu, jei tenkinami atitinkami kriterijai.

27. Neabejotina, kad iki leidimo suteikimo momento procedūra nenustato jokių draudimų, atliekant talpai padidinti reikalingus veiksmus. Tačiau ji nesudaro kliūčių prieš atliekant veiksmus palaukti, kol bus suteiktas leidimas. Iš tikrųjų daugelis pastarąjį požiūrį laikytų ne tik atsargiausiu, bet ir protingiausiu sprendimu.

28. Jei, kaip nusprendė Pirmosios instancijos teismas, talpai, skirtai pagerinti saugą, padidinti statant pakeičiantį laivą gali būti reikalaujama gauti leidimą, tada bet kuris leidimo padidinti prašęs asmuo neabejotinai būtų suinteresuotas, kad sprendimas atsisakyti suteikti leidimą būtų panaikintas. Be abejonės, skubesnį interesą turi tie, kurie sprendimo priėmimo metu jau buvo išleidę tam tikrą pinigų sumą minėtai statybai, bet apskritai jį turi visi. Sprendimo panaikinimas tiems, kurių prašymai buvo atmesti, reiškia, kad leidimą vėl yra įmanoma gauti, ir toks leidimas, jei bus gautas, reiškia, kad

16 — Kaip šios teismo praktikos pavyzdį, žr. 2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją* (T-136/05, Rink. p. II-4063, 34 punktas) ir jame nurodytus sprendimus.

dabar gali būti imamasi visų likusių veiksmų pasiekti ar panaudoti talpos, skirtos pagerinti saugą, padidinimą. Skundžiamame sprendime nepateikiama jokia priežastis, pagrindžianti ieškovų išskyrimą, remiantis tuo, kiek jie galėjo tikėtis leidimo iki ginčijamo sprendimo priėmimo datos, ir, mano manymu, tokios priežastys neegzistuoja.

29. Todėl Komisijos argumentai, susiję su tuo, kad šis interesas gali išnykti vykstant procesui ir kad apeliantų interesas yra grindžiamas ateityje įvyksiančiu hipotetiniu įvykiu, atkrenta.

Konkreti sąsaja

30. Kitas kriterijus, kuriuo remdamasis Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ieškovų ieškiniai yra nepriimtini, buvo konkrečios sąsajos nebuvimas EB 230 straipsnio prasme. Jis pripažino, kad visi ieškovai tiesiogiai susiję su ginčijamu sprendimu ir kad prieduose išvardytų laivų nuosavybės pakanka atsirasti konkrečiai sąsajai, išskiriant ieškovus tik todėl, kad minėti laivai „neegzistuoja (fiktyvūs)“.

31. Mano nuomone, yra dvi galimybės, ką galėtų reikšti šis Pirmosios instancijos teismas pavartotas žodis.

32. Įprasta „fiktyvūs“ reikšmė reiškia kažką netikrą arba iš tikrųjų neegzistuojantį, tai yra esantį tik vaizduotėje. Šioje byloje tai reikštų, kad apeliantai iš tikrųjų nenorėjo pakeisti pradinių laivų kitais laivais, kartu padidinant talpą, skirtą saugai pagerinti, arba kad tai buvo tik neapibrėžta idėja ar sumanymas be aiškaus turinio.

33. Tačiau skundžiamame sprendime nėra jokios faktinės aplinkybės, kuri pagrįstų šį požiūrį. Ir jis negali išplaukti iš paprasčiausio fakto, kad apeliantai ginčijamo sprendimo priėmimo metu dar nebuvo pastatę ar pradėję statyti pakeičiančių laivų.

34. Vadovaujantis kitu aiškinimu, žodžiu „fiktyvūs“ Pirmosios instancijos teismas paprasčiausia norėjo pažymėti, kad laivai neegzistuoja.

35. Komisija teigia, jog klausimas, ar tam tikras laivas buvo pastatytas, ar ne, iš tikrųjų

yra fakto klausimas, kuris negali būti apeliacinio skundo objektas, nebent Pirmosios instancijos teismas iškraipė įrodymus. Tačiau iš šio fakto išplaukianti išvada (ypač ar faktas, jog planuotas laivas dar nėra pastatytas, reiškia, kad ieškovas nėra konkrečiai susijęs) yra teisės klausimas, dėl kurio galima paduoti apeliacinį skundą.

36. Dėl tų pačių priežasčių *mutatis mutandis*, kurias išdėsčiau pirmiau kalbėdama apie suinteresuotumą [17], nesutinku, kad pakeičiančių laivų egzistavimas ar jų nuosavybė ginčijamo sprendimo priėmimo metu, pareiškiant ieškinį Pirmosios instancijos teisme ar skundžiamo sprendimo priėmimo metu yra teisingas kriterijus, norint nustatyti, ar apeliantai buvo konkrečiai susiję su ginčijamu sprendimu.

37. Per posėdį Komisija palygino apeliantus su asmeniu, kuris vieną dieną galėtų nusipirkti *Ferrari*. Ji teigė, jog toks ketinimas nepadaro asmens realiu (esamu) *Ferrari* savininku ir neindividualizuoja jo tiek, kad jis galėtų ginčyti bet kokį su *Ferrari* susijusį sprendimą. Komisija yra teisi dėl hipotetinio *Ferrari* savininko. Tačiau jos pateiktas palyginimas su apeliantų situacija yra nepagrįstas.

38. Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 42–60 punktuose nusprendė, kad visi ieškovai buvo konkrečiai susiję su ginčijamu sprendimu, nes jie padavė individualius prašymus dėl papildomos talpos, skirtos pagerinti saugą, leidimo, nes šie prašymai buvo pateikti ir išnagrinėti remiantis kiekvienu konkrečiu atveju ir todėl, kad jie kiekvienas atskirai buvo pripažinti sprendimo II priede išvardytų laivų savininkais.

39. Tačiau ši situacija negali būti palyginta su asmens, kuris tikisi vieną dieną nusipirkti *Ferrari* ir siekia užginčyti bendrąją su *Ferrari* susijusią priemonę, kuri galėtų sukliudyti įgyvendinti tą tikslą, situacija.

40. Komisija taip pat teigia, kad kol rengiamas laivo projektas, nuosavybė negali būti priskirta jokiam konkrečiam asmeniui. Todėl asmuo, tam tikru laikotarpiu turintis tik tam tikro laivo projektą, negali būti konkrečiai susijęs. Pateikti projektai (alterna-

17 — Žr. 22–28 punktus.

tyviai ar papildomai) vėliau gali būti panaudoti kito asmens.

41. Mano nuomone, šis argumentas nesvarbus.

42. Visi projektai, nesvarbu, ar jie skirti naujiems laivams, ar iš dalies pakeisti esamus, gali būti nukopijuoti arba dar kartą panaudoti įvairiais būdais, su pakeitimais ar be jų. Tačiau Komisija pati patvirtino per posėdį ir tai aiškiai išplaukia iš teisinių aplinkybių, kad prašymai dėl talpos, skirtos pagerinti saugą, nagrinėjami atskirai kiekvienu konkrečiu atveju. Jei suteikiamas leidimas, talpa, skirta pagerinti saugą, suteikiama pagal atitinkamą prašymą. Nesvarbu, ar tie patys planai vėliau arba papildomai yra naudojami kitomis aplinkybėmis, leidimas dėl papildomos talpos, skirtos pagerinti saugą, suteikiamas tik atitinkamo laivo savininkui.

43. Darau išvadą, kad atsižvelgiant į tai, ką Pirmosios instancijos teismas norėjo pasakyti vartodamas žodį „fiktyvūs“, jis arba neteisingai teisiškai kvalifikavo faktus, arba pritaikė teisiškai klaidingą kriterijų, skirtą nustatyti, ar apeliantai yra konkrečiai susiję.

Išvada dėl apeliacinio skundo

44. Dėl pirmiau pateiktų priežasčių, manau, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimas turėtų būti panaikintas, nes jis pripažino apeliantų ieškinius nepriimtinais.

Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje esmės

45. Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnyje nustatyta, kad jeigu Pirmosios instancijos teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

46. Panaikinus išvadą dėl priimtinumo paprastai Teisingumo Teismas neturėtų toliau vertinti bylos pirmojoje instancijoje esmės. Daugeliu atvejų Pirmosios instancijos teismas iš principo nenagrinėtų bylos iš esmės, todėl toje bylos stadijoje Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo.

47. Tačiau šioje byloje patvirtinus apeliantų ieškinių priimtinumą niekas neišskiria jų iš kitų 19 ieškovų. Visi ieškiniai sudaro bendrą grupę, visiems ieškovams atstovavo tie patys

advokatai, o Pirmosios instancijos teismas visus argumentus nagrinėjo kartu, nedarydamas skirtumo tarp atskirų ieškovų. Jis priėmė savo sprendimą remdamasis visiems šiems ieškovams vienodai taikomais pagrindais.

48. Todėl nepakeista skundžiamo sprendimo analizė iš esmės, kurios rezultatas būtent toks, kokio jie prašė, gali būti taikoma apeliantams. Tad sprendimas turi būti panaikintas tik tiek, kiek apeliantų ieškiniai pripažinti nepriimtais.

49. Tačiau kadangi Pirmosios instancijos teismas panaikino ne visą ginčijamą sprendimą, o tik jo pasekmes tiems ieškovų laivams, kurių ieškiniai buvo paskelbti priimtinais, jis taip pat turi panaikinti Komisijos sprendimą 2003/245/EB, kiek jis taikomas apeliantų laivams. Tai suvienodintų apeliantų ir ieškovų, kurie laimėjo bylą Pirmosios instancijos teisme ir dabar laukia naujo Komisijos sprendimo dėl jų prašymo dėl talpos, skirtos pagerinti saugą, padėtį.

Bylinėjimosi išlaidos

50. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi apeliantai prašė priteisti išlaidas, o Komisija, mano nuomone, turėtų pralaimėti bylą, todėl ji turėtų padengti bylinėjimosi išlaidas.

Išvada

51. Todėl, mano nuomone, Teisingumo Teismas turėtų:

— panaikinti Pirmosios instancijos teismo sprendimą bylose T-224/03, T-226/03 ir T-236/03, kiek juo atmetami ieškiniai dėl Komisijos sprendimo 2003/245/EB

panaikinimo kaip nepriimtini ir nurodyta apeliantams padengti savo pačių bylinėjimosi išlaidas,

— panaikinti 2003 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimą, susijusį su Komisijos gautais prašymais nustatyti didesnius IV daugiametės orientavimo programos tikslus, siekiant pagerinti ilgesnių kaip dvylikos metrų ilgio laivų saugą, navigaciją jūroje, higieną, produktų kokybę ir darbo sąlygas, kiek jis taikomas apeliantų laivams,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.